20/11/2019

Συζητήθηκε στη Βουλή το επίμαχο ζήτημα για το άρθρο 3 του Συντάγματος – Οι τοποθετήσεις των κομμάτων- Συνεχίζονται οι αντιδράσεις για τον Π.Κ.

/ Επικαιρότητα

Με το ζήτημα των σχέσεων κράτους – εκκλησίας, συνεχίστηκαν χθες στην Ολομέλεια της Βουλής, για δεύτερη ημέρα, οι συζητήσεις για την αναθεώρηση του συντάγματος.

Η συζήτηση ξεκίνησε στον απόηχο των αντιδράσεων που έχει προκαλέσει η απόφαση της κυβέρνησης να αποσύρει τελικά από την αναθεώρηση του ποινικού κώδικα την διάταξη που επανέφερε τις ποινές για την καθύβριση των θείων. Με τα τις αντιδράσεις τόσο του Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ειρηναίου και των κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, με κείμενο του την επαναφορά των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα ζήτησε και ο Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος.

“Αποτελεί θεσμική κληρονομιά το έβδομο κεφάλαιο του Ποινικού Κώδικα, ως ήταν, και ως εκ τούτου θα πρέπει να επανέλθει ολόκληρο το κεφάλαιο στο νέο Ποινικό Κώδικα. Μάλιστα οι διατάξεις αυτές έχουν αμιγώς καταγωγή από τα δικά μας Αρχαία σοφά Ελληνικά Δίκαια, κατά το «θεούς σέβου» και το «θεοσέβεια θησαυρός αδιάπτωτος». Στον παγκοσμιοποιημένο και ταραγμένο κόσμο πού ζούμε, το

κεφάλαιο αυτό του Π.Κ. είναι εξόχως σημαντικό να υπάρχει, γιατί ακριβώς συντελεί πέρα από την βαρβαρότητα, στην ανωτερότητα των πολιτισμένων κρατών όπου ανήκουμε” αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Αντιπαράθεση Κυβέρνησης – Αντιπολίτευσης

Μιλώντας στην Ολομέλεια ο γενικός εισηγητής της ΝΔ Κώστας Τζαβάρας απέρριψε τις προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ για διαχωρισμό κράτους εκκλησίας, τονίζοντας ότι οι όποιες ελευθερίες επικαλείται ο ΣΥΡΙΖΑ, καλύπτονται επαρκώς από το υπάρχον Σύνταγμα.

Απορρίπτοντας τις προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ για το άρθρο 3, αντέτεινε ότι η προσπάθεια της αξιωματικής αντιπολίτευσης για προσθήκη της φράσης «η πολιτεία έχει θρησκευτική ουδετερότητα», γίνεται, όχι γιατί επιβάλλεται από τη φύση των ιστορικών πραγμάτων, αλλά γιατί θέλει να εμφανιστεί ότι αγωνίστηκε και πέτυχε τον χωρισμό κράτους εκκλησίας. «Είναι ένα μόνιμο ιδεολογικό αφήγημα όχι μόνο του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και άλλων πολιτικών δυνάμεων», πρόσθεσε.

Ο κ. Τζαβάρας επέμεινε ότι το άρθρο 3 είναι απόλυτα αποσαφηνισμένο και δεν δημιουργεί καθεστώς σύγχυσης μεταξύ των θεσμών του κράτους και της εκκλησίας. «Το άρθρο είναι συνταγματικά επαρκές, οι σχέσεις κράτους εκκλησίας είναι ρυθμισμένες. Το Σύνταγμα του 1975 έλυσε όλα τα προβλήματα αναφορικά με τις σχέσεις κράτους εκκλησίας με τρόπο που σήμερα κανένας δεν έχει το δικαίωμα να μιλά για απόκλιση της κοσμικότητας του κράτους», υποστήριξε και πρόσθεσε: «Όταν υπάρχει το άρθρο 13 δεν αφήνει καμία αμφιβολία πως πρέπει τα πράγματα να εξακολουθήσουν σε αυτή την κατεύθυνση, γιατί υπάρχει το απαραβίαστο της ανεξιθρησκίας υπό την εγγύηση του ελληνικού κράτους».

Από την πλευρά της αξιωματικής αντιπολίτευσης ο Γιώργος Κατρούγκαλος τόνισε: «Αυτό που συμφωνήσαμε χθες είναι ότι η αναθεώρηση είναι η ύψιστη στιγμή της πολιτικής. Εξ ορισμού σημαίνει σύγκρουση συμφερόντων και ιδεών», αντέτεινε από τη πλευρά του ο κ. Κατρούγκαλος . Ο κ. Κατρούγκαλος επανέλαβε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να είναι ξεχωριστοί οι ρόλοι Εκκλησίας και Κράτους και αναρωτήθηκε γιατί θα πρέπει να υπάρχει «αυτός ο εναγκαλισμός της Εκκλησίας από το Κράτος», φέρνοντας ως παράδειγμα την εκλογή Αρχιεπισκόπου, όπου είναι έφορος και κρίνει τις τυχόν ενστάσεις ο εκάστοτε υπουργός Παιδείας. «Όλα αυτά τα πράγματα είναι παράλογα. Δεν έχει καμία σχέση η κρατική εξουσία με το πνευματικό έργο της Εκκλησίας και θα πρέπει, όπως γίνεται παντού στον κόσμο, αυτά τα πράγματα να είναι ξεχωριστά”.

Γεραπετρίτης: “Δεν εμποδίζεται το ουδετερόθρησκο κράτος”

«Το πραγματικά ουδετερόθρησκο κράτος δεν εμποδίζεται λόγω της ύπαρξης της συμβολικής διάταξης του άρθρου 3, γιατί οι μείζονες τομές που σχετίζονται με το διαχωρισμό Κράτους- Εκκλησίας έχουν συντελεστεί σε ένα βαθμό με κοινή νομοθετική πρωτοβουλία». Αυτό τόνισε ο υπουργός Επικρατείας Γιώργος Γεραπετρίτης, σε παρέμβασή του κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια για την αναθεώρηση του Συντάγματος, απαντώντας στη βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Σία Αναγνωστοπούλου, που υπεραμύνθηκε της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ για συνταγματική κατοχύρωση του ουδετερόθρησκου κράτους.

Οι τοποθετήσεις των κομμάτων

«Το άρθρο 3 ουδόλως απεδείχθη στην πράξη προβληματικό. Αντιθέτως, η αλλαγή του στην κατεύθυνση που πρότεινε ο ΣΥΡΙΖΑ θα δημιουργούσε σημαντικά προβλήματα, σε ό,τι αφορά τις σχέσεις Ελλαδικής Εκκλησίας και Οικουμενικού Πατριαρχείου και σίγουρα θα δημιουργούσε σοβαρή εσωτερική κοινωνική αναστάτωση. Και ας αναρωτηθούμε εάν τώρα που βγαίνουμε από μία δεκαετή οικονομική κρίση έχουμε την πολυτέλεια να μπούμε σε έναν νέο διχασμό εκ του μη όντος», ανέφερε κατά τη σημερινή συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος **ο βουλευτής της ΝΔ Θοδωρής Ρουσόπουλος.** «Στον ελληνικό λαό το θρησκευτικό συναίσθημα, για λόγους ιστορικούς, είναι από τα χαρακτηριστικά τα βαθύτερα ριζωμένα της εθνικής του ταυτότητας. Η εθνική μας ταυτότητα ορίζεται από τη γλώσσα, τα ήθη και έθιμα και τη θρησκεία μας. Το άρθρο 3 αποτελεί ένα ζωντανό κειμήλιο της ιστορικής πορείας συγκρότησης του νέου ελληνικού κράτους», ανέφερε ο Θοδωρής Ρουσόπουλος και πρόσθεσε ότι «το αίτημα για απαλοιφή αυτού του στοιχείου της πολιτειακής ιστορίας της Ελλάδας ισοδυναμεί με αίτημα αλλοίωσης της ιστορικότητας του συνταγματικού κειμένου, που συμβολικά ορίζει στοιχεία της ταυτότητάς μας».

Το Κίνημα Αλλαγής από την πλευρά του πρότεινε την προσθήκη στο άρθρο 3 ερμηνευτικής δήλωσης σύμφωνα με την οποία η αναφορά στην επικρατούσα θρησκεία δεν επηρεάζει τον διακριτό ρόλο Κράτους και Εκκλησίας και δεν αντίκειται στο άρθρο 13 παρ.1. «Είμαστε σοβαροί, χωρίς να δημαγωγούμε και πρέπει να σκεφτούν όσοι επιλέγουν τη δημαγωγία, γιατί αρνήθηκαν την πρότασή μας να αναθεωρηθεί και το άρθρο 16 παρ.2, περί της θρησκευτικής ελευθερίας στην εγκύκλιο εκπαίδευση», **ανέφερε ο εισηγητής του Κινήματος Αλλαγής Ανδρέας Λοβέρδος.**

«Αν χάνεται μια μεγάλη ευκαιρία, αυτή δεν είναι άλλη από τον υπερώριμο

διαχωρισμό του κράτους από την εκκλησία», ανέφερε, κατά τη συζήτηση αναθεώρησης του Συντάγματος, ο **εισηγητής του ΚΚΕ Ιωάννης Δελής.** «Το αίτημα του διαχωρισμού πρωτοδιατυπώθηκε πριν από 101 χρόνια, το 1918, στο ιδρυτικό συνέδριο του ΚΚΕ», επισήμανε ο κ. Δελής για την αναγκαιότητα αυτού του διαχωρισμού από το 1918. «Και ενώ τελειώνει και η δεύτερη δεκαετία του 21ου αιώνα, ενώ αποτελεί πάγιο αίτημα του λαϊκού κινήματος και πόθο κάθε δημοκρατικού και προοδευτικού ανθρώπου, ο χωρισμός της εκκλησίας από το κράτος παραμένει μια διαρκής ιστορική εκκρεμότητα, αφού τα αστικά κόμματα, ενώ έχουν τη δυνατότητα, εξακολουθούν να δείχνουν απροθυμία και ατολμία να τον πραγματοποιήσουν, και φέρουν τεράστιες, ιστορικές ευθύνες γι΄αυτό», σημείωσε ο βουλευτής του ΚΚΕ. Υπογράμμισε πως και η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ καταλήγει τελικά στο μη διαχωρισμό κράτους-εκκλησίας, αφού «όσες λεκτικές ακροβασίες και αν επιχειρεί ο ΣΥΡΙΖΑ, στην ουσία διατηρεί τη σύζευξη του κράτους με την εκκλησία» και από τη μια ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει ρητή κατοχύρωση τα θρησκευτικής ουδετερότητας του κράτους και από την άλλη δέχεται τη διατήρηση της διατύπωσης περί επικρατούσας θρησκείας. Ο κ. Δελής χαρακτήρισε αναγκαίο τον υποχρεωτικό πολιτικό χαρακτήρα μιας σειράς τελετών, όπως ο πολιτικός γάμος ή ονοματοδοσία των παιδιών, χωρίς να αμφισβητείται το δικαίωμα του καθενός να κάνει και θρησκευτικό γάμο ή βάπτιση.

«Το ΜέΡΑ25 παραμένει αταλάντευτο υπέρ της θρησκευτικής ουδετερότητας της Πολιτείας, υπό την έννοια της ίσης μεταχείρισης όλων των θρησκειών και της απαλοιφής οποιασδήποτε άλλης περιττής αναφοράς», **ανέφερε η εισηγήτρια του ΜέΡΑ25 Αγγελική Αδαμοπούλου**. «Εμείς σεβόμαστε την Εκκλησία και το ρόλο της. Σεβόμαστε και την Πολιτεία. Γι’ αυτό προωθούμε πρόταση που οριοθετεί με ειλικρίνεια και πραγματισμό τη διάκριση Πολιτείας και Εκκλησίας, με σαφώς διακριτές τις λειτουργίες τους. Αυτό το πράττουμε με σεβασμό στην ιστορία της καθεμιάς και με συνείδηση ότι επιτέλους ωρίμασαν οι συνθήκες για να ολοκληρωθεί μια αυτονόητη μετάβαση», συμπλήρωσε η βουλευτής του ΜέΡΑ 25.

Η διαδικασία θα ολοκληρωθεί με τις ψηφοφορίες που θα πραγματοποιηθούν στις 25 Νοεμβρίου.

Σημειώνεται ότι τα συγκεκριμένα άρθρα στην προηγούμενη προτείνουσα αναθεωρητική Βουλή, είχαν λάβει λίγο πάνω από 151 ψήφους, και έτσι για να ενταχθούν στον συνταγματικό χάρτη της χώρας οι αλλαγές, χρειάζεται από τη παρούσα αναθεωρητική Βουλή να υπερψηφιστούν από 180 βουλευτές.

Το άρθρο 3

Τι προβλέπει όμως το επίμαχο άρθρο; Σύμφωνα με την τρέχουσα διατύπωση,

προβλέπονται τα εξής:

«1. Επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι η θρησκεία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας, που γνωρίζει κεφαλή της τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, υπάρχει αναπόσπαστα ενωμένη δογματικά με τη Μεγάλη Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης και με κάθε άλλη ομόδοξη Εκκλησία του Χριστού τηρεί απαρασάλευτα, όπως εκείνες, τους ιερούς αποστολικούς και συνοδικούς κανόνες και τις ιερές παραδόσεις. Είναι αυτοκέφαλη, διοικείται από την Ιερά Σύνοδο των εν ενεργεία Αρχιερέων και από τη Διαρκή Ιερά Σύνοδο που προέρχεται από αυτή και συγκροτείται όπως ορίζει ο Καταστατικός Χάρτης της Εκκλησίας, με τήρηση των διατάξεων του Πατριαρχικού Τόμου της κθ΄ (29) Ιουνίου 1850 και της Συνοδικής Πράξης της 4ης Σεπτεμβρίου 1928.

Το εκκλησιαστικό καθεστώς που υπάρχει σε ορισμένες περιοχές του Κράτους δεν αντίκειται στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

Το κείμενο της Αγίας Γραφής τηρείται αναλλοίωτο. Η επίσημη μετάφρασή του σε άλλο γλωσσικό τύπο απαγορεύεται χωρίς την έγκριση της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Ελλάδας και της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας στην Κωνσταντινούπολη».